

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/222/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112231588
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8112231588.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Filakovského a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO:36 864 421 proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 21C/371/2012-86 zo dňa 02. 07. 2014 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou súdu dňa 27. 09. 2012 domáha sa žalobca od žalovaného zaplataenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Škoda mala žalobcovi vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu v exekučnom konaní, v ktorom žalobca vystupoval ako oprávnený. Nesprávny úradný postup mal spočívať v tom, že súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenia poverenia v zákonnej 15 dňovej lehote.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil.

O žalobe rozhodol súd prvého stupňa tak, že žalobu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že zákon nestanovuje žiadnu lehotu na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia alebo na zastavenie exekučného konania a teda nebolo možné konštatovať, že došlo k prieťahom v konaní. Žalobca nepreukázal ani existenciu škody a jej výšku ani príčinnú súvislosť medzi tvrdenými prieťahmi a vznikom škody.

Súd je oprávnený skúmať či neexistuje rozpor medzi žiadosťou o udelenie poverenia a exekučným titulom. Uviedol, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal existenciu nesprávneho úradného postupu, ani vznik škody, ani príčinnú súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom, a preto súd prvého stupňa jeho žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa ust. § 142 ods. 1 OSP.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, a to proti celému rozhodnutiu. Odvolanie odôvodnil nasledovne:

- namietal skutočnosť, že súd rozhodol o merite veci na základe a s použitím inšpirácie novou právnou úpravou obsiahnutou v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.. Túto úpravu podľa žalobcu nie je možné v danom prípade použiť, pretože nebola účinná v čase založenia zodpovednostného právneho vzťahu,
- súd nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty,
- súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami, súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie.
- súd nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom ak konštatuje, že žalobcovi nevznikla škoda
- ak bol súdu pred pojednávaním veci doručený návrh na prerušenie konania z dôvodu prebiehajúceho konania o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu, bol súd povinný pred rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť.

S poukazom na uvedené navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátiť tomuto súdu na opätovné pojednanie.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol. Odvolací súd sa stotožňuje s jeho názorom, že neboli preukázané prietahy v konaní. Tiež je pravdou, že zákon nestanovuje žiadnu lehotu na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia.

Je všeobecne známou skutočnosťou, že žalobca v danom období doručil súdom Slovenskej republiky veľké množstvo procesných návrhov, o ktorých bolo potrebné rozhodnúť. Vzhľadom na množstvo návrhov a na obsadenosť súdov nebolo vo faktických možnostiach súdov rozhodnúť o týchto návrhoch v zákonných lehotách. K rovnakým záverom dospel ÚS SR vo veci IV.ÚS 606/2012, kde uviedol, že „Doba rozhodovania o tejto žiadosti súdneho exekútora v trvaní viac ako 13 mesiacov by vo všeobecnosti nebola ústavne udržateľná, ale v okolnostiach daného prípadu, keď ústavnému súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že sťažovateľka podávala žiadosti o udelenie poverení na vykonanie exekúcií hromadne, teda v rovnakom čase zaťažila všeobecný súd väčším počtom podaní, vzhľadom na čo musela počítať s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane všeobecného súdu, ktoré spôsobilo, že o jej žiadosti bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom, ju možno považovať za ústavne akceptovateľnú.“

Ak neboli preukázané prietahy v konaní (základ nároku), nebolo teda potrebné zaoberať sa znaleckým posudkom o výške škody. Obsahom spisu nie je návrh na prerušenie konania z dôvodu prebiehajúceho konania o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu. V danom prípade bola vec na námietku žalobcu prikázaná súdu, ktorý nekonal v namietaných exekučných veciach, a teda vo veci nie je dôvod namietat porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil postupom podľa ust. § 219 ods. 1 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a úspešnému žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.